

19.5. Štart je bil šele po 10h, saj sem moral menjati zajlo od gasa, katera se je pred par dnevi skoraj pretrgala. Upam, da bo amaterska montaža zdržala predvidenih 6000km in da je to zadnji tehnični defekt (tok tok, trkam na les). GPS nas je vodil čez Italijo v Beljak in potem skozi Salzburg, Munchen in Stuttgart, kjer smo prvič obstali v daljši koloni. Vse do par kilometrov pred Kolnom, kjer smo na počivališču zaspali kot ubiti. Navigator nam je postregel s sledečimi podatki:

prevoženih 1035km, povprečna hitrost 88,5km/h, max. hitrost 135km/h.

20-23.5 Ob 9h štart proti Nizozemski meji in naprej do Amsterdama v načrtan kamp Zeeburg, ki je dokaj poceni. 9€/oseba na noč, vključena elektrika in (zastonj) wi-fi. Kakih tristo metrov stran vozi vsakih 10min tramvaj direktno v center, cena pa je sicer zasoljena - 2,6€ v eno smer. Čeprav smo si vzeli 4 dni časa za raziskovanje mesta, mislim, da so 2 – 3 dnevi dovolj, razen če ne presediš preveč časa v coffee shopih. Muzejev sem se izogibal. Te bom prišel pogledat z avtobusom na stara leta z znano slovensko turistično agencijo. Mestni utrip sem poskušal dojeti na glavnem trgu Dam, v rdeči četrti, za katero domačini pravijo, da ponoči ni varna in v skorajda vseh parkih. Na grobo smo si ogledali še Rijksmuseum, katerega so zgradili leta ... v bistvu koga briga. Povejmo raje kakšno o coffee shopih, ki so neke vrste barčki, v katerih kjer prodajajo kanabis za osebno porabo (do 5g). Cene pa se gibljejo nekje med 10 in 15€ za 1g, odvisno od tega, kaj si zaželiš - lemon haze, laughing budda, ak47, red diesel, itd. Coffee shopi, ki dajo kaj nase, ne prodajajo alkohola, ampak samo kavo, čaje in brezalkoholne pijače. Cene pijač se vrtijo okrog 2,5€ za čaj, 3€ za fanto in tako naprej in navzgor. Sam zaradi raznih razlogov nisem uporabnik tovrstnih substanc, ampak nimam nič proti njim. Je pa zanimivo opazovati ljudi, ki vstopajo v lokal, od urejenih gospodov v smokingu, do skupine angleških dam v poznih 50-ih, ki so prišle obujat spomine na flava pawa obdobje, mladega nizozemca z leto starim otrokom ...

Prevoženih 350km, povprečna hitrost 91,2km/h, max. hitrost 126km/h.

Wellcome to Holland

Opel v kampu

Živali po kampu

Naša parcela

Ulični zabavljač

Kanali v mestu

Eden mnogih kofišopov zunaj

In noter

Fiat 500

Heineken

Citroen

Raj za kolesarje

Oz ko kolo postane način življenja

Volvo

I amsterdam

Ameriška klasika

24.5 Malček po 11h štart iz kampa, cilj pa francoski Dunkerque, kjer nas je naslednji dan ob 8h čakal trajekt. Pot je minila brez zapletov. Dunkerque je mesto polno trgovskih centrov, zato izkoristimo priložnost za obnovo zaloge in tankanje do sedaj najcenejše nafte - 1,28€/l. Karto za trajekt sem kupil prek spletne strani Aferry.com in jo plačal slabih 30€ za T3+3 osebe. Povratne nisem kupil, saj odhod iz otoka ni bil točno določen. Zvečer se nam je na parkirišču pred pristaniščem pridružila cca. 30-letna Nizozemka, ki je po razpadli zvezi prodala hišo, pustila delo in kupila T3, sedaj pa sama potuje po Evropi. Namenjena je bila najprej v Newcastle, potem pa na Norveško. S prijatelji je dogovorjena, da se čez dober mesec dobijo na Madžarskem na rock koncertu. Zanimivo.

Prevoženih 352km, povprečna hitrost 79,5km/h, max. hitrost 115km/h.

Nizozemka in njen dom

25.5. S trajektom smo se vozili 2 uri, ampak smo zaradi premika ure nazaj zgubili samo eno uro. GPSu smo ukazali, naj nas zapelje proti Stonehengu. Prvih 10km vožnje po skrajnem levem pasu avtoceste je minilo med precejšnjo zmedo z moje strani, potem pa sem se na spremembo že privadil. Le prehitevanje mi je zaradi mrtvega kota v vzratnem ogledalcu delalo težave. V Stonehengu smo nameravali plačati z evri, a so nas zavrnil. Odšli smo v bližnjo vas, kjer so nas v banki podobno odslovili, češ, da moramo biti za menjavo denarja njihovi komitenti, medtem ko na pošti niso sprejemali bankovcev po 100€. Seveda smo imeli mi skladno z murphijevim zakonom pri sebi izključno stotake. In oni naj bi bili v Evropi?! Situacijo smo rešili s kartico Visa. Po dveh krogih okrog Stonehenga smo malo posedeli pred kombijem, nakar je do nas pristopil Anglež in nas vprašal, če je kombi naš in ali smo na začetku potovanja. Zatem nam je na naše prijetno presenečenje podaril nakupovalno vrečko, polno raznih angleških čajev, kosmičev in detergentov, češ, da on se odpravlja proti domu in tega ne potrebuje več. 1 : 0 za Britance! Proti večeru smo bili že v Liverpoolu, parkirali smo na plačljivem parkirišču. Še preden smo se odpravili po parkirni listek, je do nas pristopil starejši domačin in nam ponudil svoj košček papirja, saj ga je preplačal in ga ni potreboval več. 2 : 0 za Britance!! Liverpool je mesto kot mesto. Pristanišče in ulice imajo sicer kar lepo urejene, o ceni piva v pubih pa raje ne bi. Prespali smo na prvem počivališču na avtocesti Liverpool - Glasgow.

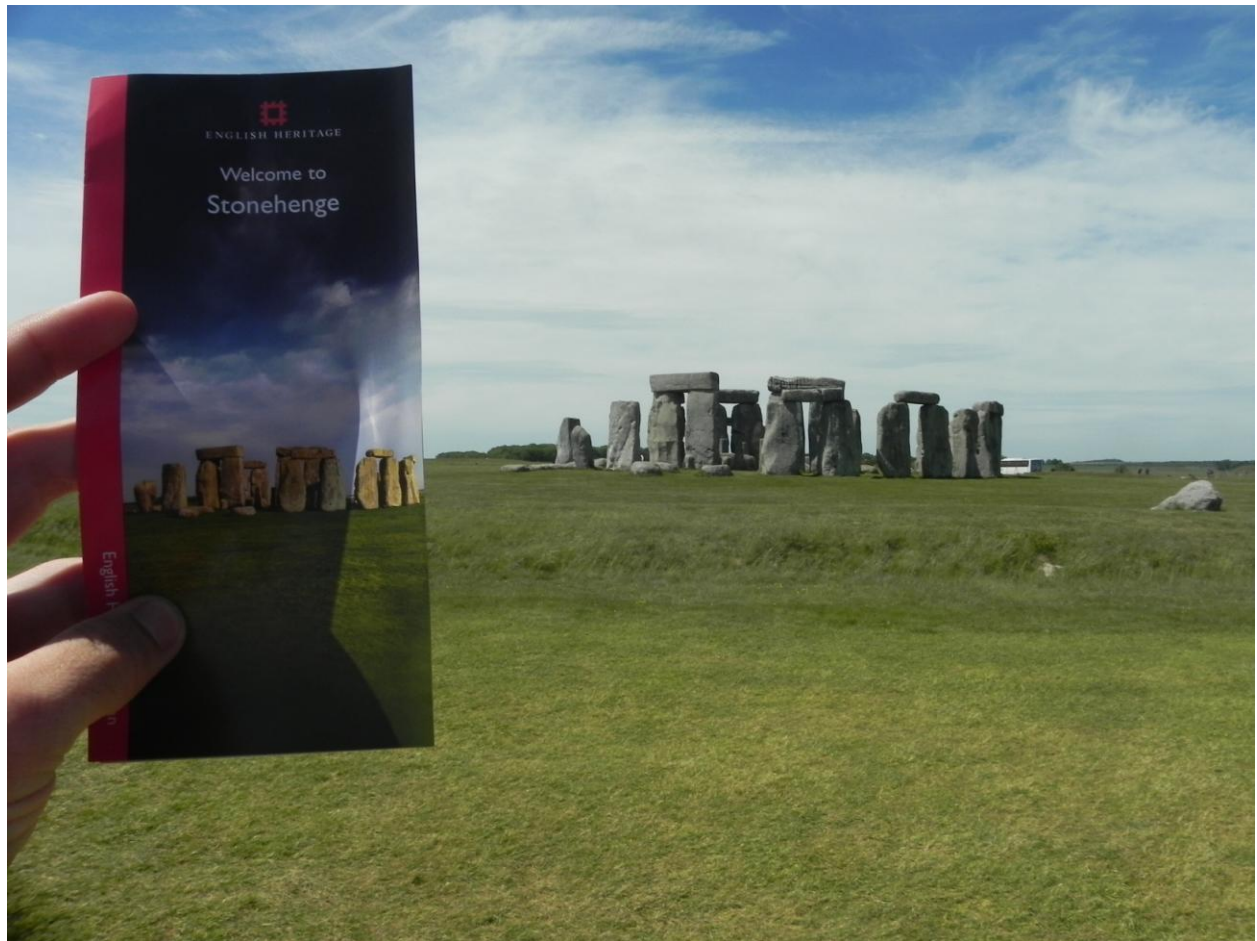
Prevoženih 678km, povprečna hitrost 76,7km/h, max. hitrost 118km/h.

Tipično angleško mesto

Stonehenge od daleč

In blizu

Liverpool

Pristanišče

Poceni pivo v centru L'poola

26.5. Nekje na polovici poti do Glasgowa smo zavili z avtoceste in si ogledali 117km dolg Hadrianov zid, ki Angleže loči od "barbarskih" severnjakov. Za več informacij se obrnite na Wikipedio. :) Približno 5km pred Glasgowom nas na obvoznici prehitel avtomobil, voznik pa začne trobiti in mahati. Razumeli ga nismo, ustavili tudi ne. Po parkiranju v Glasgowu se taisti avtomobil ustavi za nami. Izstopi mož v delovni obleki in se predstavi rekoč, da je mehanik in da si tudi on lasti T2jko. Vpraša nas, če imamo mogoče kak problem s kombijem, ker se kakih 80km stran dogaja največje srečanje VW busov na Škotskem - sklepa, da je z našim kaj narobe, če smo prišli v mesto. 3 : 0 za Britance!!! "Prespali" smo pri Slovenki, Maročanu, Irki, Latvijcu, dveh Latvijkah, Vietnamcu in dveh Škotinjah. Pripravili so nam tipično "specialiteto" haggis, mešano meso iz "bad things of sheep". Viskija seveda nismo pokušali.

Prevoženih 349km, povprečna hitrost 69,7km/h, max. hitrost 111km/h.

Hadrijanov zid

Prvo srečanje s Škotsko

Škodom ni vseeno za tradicijo

27.5. Glasgow dejansko ni nič posebnega. Navadnemu turistu bo za obisk mesta en dan več kot dovolj, če ti ga predstavi domačin pa zgodba popolnoma drugačna. Dan smo preživeli na ulicah in ob ogledu muzeja. Denar nam je v banki, ki je do tujcev prijazna, končno uspelo zamenjati. Zvečer spet nismo pili viskija.

Podzemna v Glasgowu

Veverica v mestnem parku

Kelvingrove Art gallery and museum notranjost

In zunanjost

Klub The Garage

28.5. Popoldne smo se odpravili na večdnevni krog okoli Škotske. Med Glasgowom in Edinburghom smo se ustavili še na Bus srečanju, ki nam ga je pred dnevi omenil domačin, vendar smo zaradi slabega vremena hitro nadaljevali proti prestolnici. Edinburgh je popolnoma druga slika kot Glasgow. Izgled centra so nekoliko pokvarili turški, indijski in kitajski lastniki trgovinic s spominki. Zvečer smo prespali tik ob obali, na brezplačnem parkirišču.

Prevoženih 162km, povprečna hitrost 48,1km/h, max. hitrost 102km/h.

Edinburgh

Obala ob glavnemu mestu

29.5. Jutro je minilo v znamenju šopinga v Edinburghu, zgodaj popoldne pa smo se odpravili proti St. Andrews, znanemu predvsem po univerzi, kjer sta se med študijem spoznala princ William in njegova svežepečena soproga, ter po porušeni katedrali. Zvečer smo nadaljevali pot v notranjost Škotske, postanek smo izkoristili za ogled gradu in malo naprej od Pitlochryja prespali na počivališču za avtodome.

Prevoženih 234km, povprečna hitrost 49,7km/h, max. hitrost 93km/h.

Podeželje

St. Andrews

Katedrala

30.5. Cilj dneva je bil Loch Ness, vendar smo se po ogledu destilarne viskija Dalwhinnie odločili malo zaluatati po škotskem podeželju, tako da smo se kar naekrat znašli ob severnem morju naprej od mesta Elgin. Za tem smo se začeli ob Loch Nessu spuščati do Fort Augustusa. Škoti so se dobro znašli s to pošastjo, saj od tega natega živi ogromno kampov, restavracij, tematskih zabaviščnih parkov in muzejev. Je pa jezero vsekakor vredno ogleda. Po dolgem času smo prespali v družinskem kampu na skrajnem jugu jezera.

Prevoženih 288km, povprečna hitrost 61,8km/h, max. hitrost 101km/h.

Grad

Tipično turobno škotsko mesto

Vožnja na sever

Ena mnogih destilarn wiskeya

Severno morje v ozadju

Loch Ness

Iskanje pošasti iz Loch Nessa se še ni končalo

Nekje tukaj naj se bi nahajala

Grad ob jezeru

31.5. Zjutraj kombi ni hotel vžgati. Na pomoč so nam priskočili nizozemski motoristi z voltmetrom. Prišli smo do sklepa, da je problem v grelnih svečkah oziroma njihovi napeljavi. Kombi smo malo porivali po kampu, pa je vžgal. V upanju, da je težava nastala predvsem zaradi hladne noči, smo GPS usmerili proti otoku Skye. Končno smo dobili, kar smo iskali - Škotsko kot iz razglednice. Otok smo ob obali obkrožili v smeri nasproti urinemu kazalcu in se spet vrnili v bližino Fort Augustusa. Nekje na otoku smo pobrali kanadsko štoparko, katera je dejala, da je bil tekoči dan najbolj sončen dan v zadnjem tednu. O samem Skyu pa raje naj govorijo slike.

Prevoženih 440km, povprečna hitrost 54,8km/h, max. hitrost 96km/h.

Akumulacijsko jezero

Še en grad

Most na otok Skye

Končno na otoku Skye

Večino cest na otoku ima en pas

1.6. Zjutraj smo se zbudili na parkingu ob jezeru Loch Oich. Kombi spet ni vžgal. Tokrat nam je pri porivanju pomagal Anglež, ki je bil v spremljevalni ekipi kolesarske dirke, ki je potekala iz skrajnega juga Velike Britanije do skrajnega severa. Po dobro opravljenem delu si je prislužil veliko Laško. Po poti smo se ustavili v mehanični delavnici, kjer se je mehanik na elektriko razumel toliko kot jaz, tako da si nismo imeli z njim kaj pomagati. Ta dan je bil edini, ko se dež ni ustavil niti za sekundo. Zato smo jo pičili naravnost v Glasgow, kjer smo prespali in se posušili v študentskem domu.

Prevoženih 216km, povprečna hitrost 53,9km/h, max. hitrost 107km/h.

Avtomehanična delavnica

Vračanje v Glasgow

2.6. Popoldne smo kombi s pomočjo Poljakinje, Litvanke in nekega mimoidočega Arabca spet spravili v tek in se začeli uradno vračati domov. Sredi noči smo bili že v Dovru. Prespali smo pred motelom, na rahlo nagnjenem parkirišču.
Prevoženih 781km, povprečna hitrost 82,1km/h, max. hitrost 122km/h.

3.6. Trajekt je štartal ob 18h, do takrat pa smo poležavali na bližnji plaži. Ob 21h smo pristali v Dunkerqu. Natočil sem nafto, kupil dve Red Bulla in vozil do 8h zjutraj, dokler me malce pred Stuttgartom ni premagal spanec. Na ležišču, ne za volanom.
Prevoženih 794km, povprečna hitrost 80,5km/h, max. hitrost 128km/h.

4.6. Po treh urah spanja smo se odpravili naprej proti domu. Kombi je tokrat vžgal brez problema, saj se ni imel časa ohladiti. Ob 19h smo po 6430km končno prestopili slovensko mejo. Doma sem zamenjal avto in se odpravil na obalo, ampak to je že druga zgodba.

Prevoženih 676km, povprečna hitrost 90,2km/h, max. hitrost 125km/h.

Zemljevid za lažjo predstavo